

Trýstið á Kvinnuhúsið veksur

- tær venda sær til Kvinnuhúsinum í Havn - úr øllum heraðshornum í Føroyum, øllum aldursbólum og øllum støttum. Tað er tó bert hálv hjálp, tá familjan sum heild ikki verður tikin við í myndini, sigur Jane Hoydal, forkvinna m. a. í samrøðuni

Orð: Dagny
Myndir: Kalmar

Tað var upprunaliga føroysku luttakarnir á Kvinnuráðstevnuni í Oslo, sum stovnaðu Kvinnuhúsið í Havn, har kvinnur og børn kunnu venda sær, sum hava verið fyri sálarligum ella líkamligum harðskapi heima.

Stór hækking 1. ársfjórðing

Nú tvey ár eru liðin, síðani Kvinnuhúsið lat dyrnar upp, og fór undir at hjálpa og vegleiða kvinnum í kreppustøðu, er tað prógvað, at brúk er fyri hesum stovni.

Í fjørð fekk Kvinnuhúsið 104 áheitanir um telefon og vitjanir, og 12 kvinnur og fimm børn gistu í 129 døgum á stovninum.

Í fyrsta ársfjórðingi í ár, hevur Kvinnuhúsið higartil fingið 87 áheitanir, og seks kvinnur, við seks børnum hava gist 120 samdøgur á stovninum.

Tað er ein ógvuliga stór hækking, sigur Jane Hoydal, forkvinna í Kvinnuhúsinum, men skoytir uppí, at tað hevur víst seg at vera meira brúk fyri hjálpi í vertarhálvuni.

Trupulleikarnir fækkast, nú tann ljósa tíðin kemur.

Sjálvboðin arbeiðsmegi

Størsti parturin av arbeiðinum er sjálvboðin arbeiðsmegi, og 50 kvinnur nýta partar av síni frítíð, at taka eina hond í, tá neyðstøddar kvinnur pikka

upp á dyrnar Oman Pisuvárða í Havn.

Jane Hoydal er upprunaliga útbúgvin sosialráðgevari, sum seinni fekk sær læraraútbúgving og arbeiðir í Kommunuskúlanum í Havn.

Tað var á fundi í Mettustovu, at vit tóku spurningin um støðuna hjá kvinnum, sum eru fyri harðskapi heima. Tað vísti seg beinanvegin, at tað var átróðkandi at fáa eitt stað at fara, hjá hesum kvinnum.

Tað hevur eisini víst seg - sum frálíður - at nógvar kvinnur hava brúk fyri hjálpi, tá alt annað rapar saman um tær, og tá tær - oftani á nátt - noyðast at fara av húsum við børnum.

Øll hava tagnarskyldu

Í Kvinnuhúsinum eru vit til reiðar at taka móti teimum. Ofta verða vit ringd upp á nátt, og um tað ber til at koyra til Havnar, eru vit í Kvinnuhúsinum til reiðar at hjálpa beinanvegin.

Jane Hoydal, forkvinna í Kvinnuhúsinum: - Eitt hjartasuff havi eg kortini, og tað er at einki stað er hjá harðrendum monnum at venda sær fyri at fáa hjálp. Slíkir menn eru neyðardýr, og hava tí eisini brúk fyri at tosa um trupulleikarnar, sum raka familjuna so meint

Tvær hjálparkvinnur eru á staðnum, og onnur tekur sær av konuni, tosar við hana, ger ein kaffimunn o.s.fr., meðan hin tekur sær av børnunum.

Kvinnurnar verða beinanvegin gjørdar varugar við, at tær hava tagnarskyldu mótevogis hinum, sum búgva á stovninum, eins og tær trygt kunnu tosa um sínar trupulleikar við hjálparfólkini, við vissu fyri, at einki kemur út, um hesi viðurskiifti.

Fáa tær frið fyri monnum?

Menn hava, sum heild, havt virðing fyri Kvinnuhúsinum, og konurnar eru tryggar hjá okkum. Tað hevur tó onkuntíð verið neyðugt at biðja Løgregluna um hjálp, eitt nú tá farið verður eftir klæðum til konu og børn.

Skapt trygdarnet

Biðja vit Løgregluna koyra framvið Kvinnuhúsinum av og á, tá okkurt serligt leikar á, so hava teir eisini verið beinasamir.

Vit hava eisini fingið konur inn, sum vit ikki kunnu hýsa, eitt nú um viðkomandi hevur brúk fyri aðrari hjálpi, enn henni, sum vit kunnu veita.

Hér hava vit heitt á Blá-krossstovuna, ella á kommunulæknan, um t.d. onkur hevur havt brúk fyri sálarligari ella aðrari lækahjálp.

Á henda hátt hava vit roynt at skapt eitt trygdarnet um Kvinnuhúsið, sum ger tað møgult hjá okkum at virka á besta hátt.

